

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2008 r. — PC-Ware Information Technologies BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-121/08)

(2008/C 116/49)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: PC-Ware Information Technologies BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: L. Devillé, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej, przekazanej skarżącej pismem z dnia 11 stycznia 2008 r., w której odrzucono ofertę skarżącej w zakresie zamówienia publicznego DIGIT/R2/2007/022 — LAR 2007 i udzielono zamówienie wybranemu oferentowi;
- stwierdzenie, że działanie Komisji było bezprawne i prowadzi do powstania odpowiedzialności Wspólnoty;
- ewentualnie, w razie wykonania zamówienia w okresie rozpatrywania sprawy przez Trybunał lub gdyby stwierdzenie nieważności decyzji było już niemożliwe, zasądzenie od Komisji zapłaty kwoty w wysokości 654 962,38 EUR tytułem odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącej w ramach postępowania w zakresie zamówień publicznych
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i innymi kosztami nawet w razie oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca uczestniczyła w postępowaniu w zakresie zamówienia publicznego DIGIT/R2/2007/022 — LAR 2007 — Hurtownik produktów Microsoft (LAR 2007) (Dz.U. 2007 S 183-223062), którego celem było zawarcie umowy ramowej dotyczącej jednego źródła zakupów, obejmującej nabycie oprogramowania Microsoft i licencji. Skarżąca nie zgadza się z decyzją Komisji o udzieleniu zamówienia innemu przedsiębiorstwu.

Na poparcie swej skargi podnosi ona po pierwsze, że uzasadnienie decyzji jest niewystarczające. Skarżąca stwierdza, że przedstawiając swą ofertę wyraźnie wskazała, iż udzieliła największej zniżki dopuszczalnej w świetle art. 40 ustawy belgijskiej z dnia 14 lipca 1991 r. w sprawie praktyk handlowych oraz ochrony i informowania konsumentów, który to przepis przewiduje zakaz sprzedaży ze stratą. Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w zakresie stosowania tego zakazu i zachowania zasady równego traktowania.

Po drugie skarżąca podnosi, że jest oczywiste, iż wybrana oferta narusza art. 40 ustawy belgijskiej z dnia 14 lipca 1991 r. Zdaniem skarżącej Komisja powinna odrzucić wybraną ofertę na podstawie art. 55 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾, art. 139 ust. 1 i art. 146 ust. 4 rozporządzenia nr 2342/2002⁽²⁾

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2008 r. — Spitzer przeciwko OHIM — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Sprawa T-123/08)

(2008/C 116/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Harald Spitzer (Hörsching, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Schmitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Homeland Housewares, LLC (Los Angeles, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie R 1508/2006-1;
- odrzucenie sprzeciwu wniesionego przez Homeland Housewares, LLC w odniesieniu do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego „Magic Butler” (zgłoszenie nr 4 109 906);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżący.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Magic Butler” dla towarów z klas 7 i 21 (zgłoszenie nr 4 109 906)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Homeland Housewares, LLC

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „MAGIC BULLET” dla towarów z klasy 7 (wspólnotowy znak towarowy nr 4 100 483) oraz słowny znak towarowy „THE MAGIC BULLET” dla towarów z klasy 7 (wspólnotowy znak towarowy nr 3 584 885)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, jako że nie występuje w odniesieniu do kolidujących znaków towarowych prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2008 r. — Atlantean przeciwko Komisji

(Sprawa T-125/08)

(2008/C 116/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Atlantean Ltd (Killybegs, Irlandia) (przedstawiciele: M. Fraser, solicitor, G. Hogan, E. Regan i C. Toland, barristers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- nakazanie pozwanej naprawienia na rzecz powoda szkody wynikającej z decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. w zakresie, w jakim w sposób bezprawny odrzucono wniosek Irlandii o zwiększenie pojemności statku MFV Atlantean, która to szkoda wynosi 7 419 522 EUR, z zastrzeżeniem aktualizacji w toku postępowania, wraz z odsetkami za zwłokę w płatności zasądzonej sumy po wydaniu wyroku;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie powód domaga się zasądzenia z tytułu pozaumownej odpowiedzialności za straty, jakie jego zdaniem poniósł w związku z decyzją Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., która przewidywała odrzucenie wniosku

Irlandii o zwiększenie pojemności należącego do powoda statku Atlantean w ramach wieloletniego programu orientacji (MAGP IV), znajdującą zastosowanie z przyczyn dotyczących poprawy warunków bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy do statków o całkowitej długości większej niż dwanaście metrów ⁽¹⁾. Wyrokiem Trybunału z dnia 13 czerwca 2006 r. stwierdzono nieważność tej decyzji w zakresie, w jakim miała ona zastosowanie do należącego do powoda statku Atlantean ⁽²⁾.

Na poparcie swych roszczeń powód podnosi, że wydając decyzję, której nieważność została następnie stwierdzona, Komisja naruszyła kilka nadrzędnych zasad prawnych: nie tylko nie miała ona kompetencji do wydanie takiej decyzji, co zostało stwierdzone przez Trybunał, ale również naruszyła zasadę pewności prawa, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadę niedziałania prawa wstecz, zasadę niedyskryminacji, zasadę proporcjonalności, obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 253 WE, prawo pozwanego do bycia wysłuchanym oraz dopuściła się nadużycia władzy. Powód uważa również, że Komisja w sposób oczywisty i poważny wykroczyła poza zakres przysługującego jej swobodnego uznania. Twierdzi on, że w tych okolicznościach jakiegokolwiek naruszenie prawa wspólnotowego stanowi wystarczająco istotne naruszenie prawa.

Ponadto powód podnosi, że odniósł i wciąż ponosi istotne straty i szkodę będące bezpośrednią konsekwencją wydania przez Komisję decyzji, której nieważność została następnie stwierdzona, ponieważ wymagała ona nabycia dodatkowych poliwalentnych zbiorników zastępczych. W związku z tym powód utrzymuje że jego szkoda ma charakter rzeczywisty i pewny.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 90, s. 48.

⁽²⁾ Sprawa T-192/03 Atlantean Ltd. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-42

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2008 r. — Okalux GmbH przeciwko OHIM — Ondex (ONDACELL)

(Sprawa T-126/08)

(2008/C 116/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Okalux GmbH (Marktheidenfeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Beckensträter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Ondex S.A.S.